

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 193 af 4. juni 1964 om børne- og ungdomsforsorg (Folketingstidende 1963-64, sp. 1888, 2201, 5474, 5647; tillæg A, sp. 617; tillæg B, sp. 977, 1113; tillæg C, sp. 625) er ændret ved lov nr. 245 af 4. juni 1969 (ændrede refusionsregler som led i byrdefordelingen mellem stat og kommuner), lov nr. 579 af 19. december 1969 (aldersgrænser), lov nr. 608 af 30. december 1969 (efterværn), lov nr. 230 af 27. maj 1970 (vedrørende den lokale og centrale administration), lov nr. 96 af 17. marts 1971 (ændrede tilskudsregler for daginstitutioner), lov nr. 90 af 29. marts 1972 (ændrede tilskudsregler for daginstitutioner), lov nr. 620 af 20. december 1972 (ophævelse af landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg og ændret klageadgang) og lov nr. 147 af 21. marts 1973 (udvidet klageadgang m.v.).

Forslaget om at indføre økonomiske maksimumsgrænser for statens tilskud står i forbindelse med de overvejelser om forenklinger af fremgangsmåden ved behandlingen af ansøgninger om godkendelse af daginstitutioner og ved indretningen af daginstitutioner, som blev gennemført med socialministeriets cirkulære nr. 57 af 27. marts 1973.

Efter indstilling fra et under socialministeriet nedsat udvalg har regeringen, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark og Københavns og Frederiksberg kommuner tiltrådt disse forenklinger og ændringer i standarder og normer.

I rapporten fra udvalget henstilledes til socialministeriet at undersøge mulighederne for at fastsætte et maksimumsbeløb for udgifter pr. plads på daginstitutioner og plejehjem.

Formålet med de foreslåede bemyndigelser for socialministeren til at fastsætte maksimumsgrænser for refusionsadgangen er, dels at holde statens udgifter inden for nærmere fastsatte rammer, dels i forbindelse hermed at tilskynde kommunerne til at spare på de institutioner, der har de største udgifter.

Særlige driftsudgifter i institutioner, der modtager åndssvage og handicappede børn, vil blive holdt udenfor ved beregningen af maksimumsgrænserne og vil blive refunderet på normal måde.

Forslaget om at ophæve reglerne om lægetilsyn og tandpleje må ses på baggrund af, at de ordninger der eksisterer inden for rammerne af det almindelige sundhedsvæsen, anses som fuldt ud dækkende til varetagelse af en forebyggende indsats på disse områder. Der henvises herved til § 1 i lov nr. 236 af 30. april 1946 om lægeundersøgelse af børn; herefter har børn, der endnu ikke er skolesøgende eller hjemmeunderviste, adgang til vederlagsfrit at få fore-

taget i alt indtil 9 forebyggende helbredsundersøgelser af en læge, heraf 3 i barnets første leveår, 2 i andet leveår og siden 1 undersøgelse årlig til skolealderen.

For så vidt angår tandpleje henvises til lov nr. 217 af 19. maj 1971 om børnetandpleje, hvorefter en kommunal børnetandpleje er under opbygning.

Da de indgåede overenskomster mellem de enkelte institutioner og lægerne om lægetilsyn først kan opsiges med 3 måneders varsel til den 1. april, vil ophævelsen først kunne træde i kraft den 1. april 1975.

Forslaget om en maksimumsgrænse for de driftsudgifter, hvoraf statens tilskud beregnes, vil i finansåret 1974-75 medføre en besparelse på ca. 22 mio. kr.

Maksimumsgrænsen for den driftsudgift, som kan anmeldes til refusion, tænkes fastsat for hver enkelt daginstitution til nedenstående beløb. Grænsen er afhængig af det normerede børnetal, den ugentlige åbningstid, institutionstypen og den geografiske beliggenhed og fastsættes for henholdsvis lønudgifter og øvrige driftsudgifter excl. ejendomsudgifter.

Maksimal årlig lønudgift pr. normeret plads pr. ugentlig åbningstid for 1974-75.

Vuggestuer:		Børnehaver:		Fritidshjem:	
Hovedst.	Øvr. land	Hovedst.	Øvr. land	Hovedst.	Øvr. land
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
315	270	180	150	130	110

Gennemsnitlige øvrige driftsudgifter pr. normeret plads for 1974-75.

Vuggestuer:	Børnehaver:	Fritidshjem:
kr.	kr.	kr.
3.304	1.761	1.626

Fremgangsmåden ved beregning af den maksimale driftsudgift, som kan anmeldes til statsrefusion, vil i øvrigt være den, at de ovenfor anførte maksimumsbeløb multipliceres med antallet af ugentlige åbningstimer. Det således fremkomne beløb lægges sammen med de gennemsnitlige øvrige driftsudgifter og multipliceres med antallet af pladser ved institutionen.

Derudover er det tanken at fastsætte økonomiske maksimumsgrænser for anlægssummerne for nyetablerede daginstitutioner og for huslejen. Udgangspunktet for de økonomiske maksimumsgrænser er anlægssummer, der pr. 1. april 1973 udgjorde følgende beløb pr. daginstitutionsplads: